

Bestrijd de slechte ideeën die het gezonde verstand ondermijnen

Posted on 8 mei 2021 by Arie Graafland

De *parelaphostrongylus tenuis* is een parasiet die het brein van een rendier aantast waardoor het in cirkels gaat lopen, ook als het aangevallen wordt door een ander dier. Het dier gaat robotachtig gedrag vertonen. Het Westen heeft last van deze parasiet, een verzameling slechte ideeën afkomstig van de Amerikaanse universiteiten en uitgewaaierd naar de politiek, de zakenwereld en de populaire cultuur. En die inmiddels in Europa zijn geland.

De voorbeelden die Gad Saad geeft in zijn boek *The Parasitic Mind* van parasitaire virussen zijn de regelmatig terugkerende thema's in *Wynia's Week*: het postmodernisme, het radicaal feminisme, woke en sociaal constructivisme. Ze zijn allemaal ontstaan in het geïnfecteerde ecosysteem van de universiteit.

Academici vermijden nu sekseverschillen of raciale verschillen. Politici worden voor racist uitgemaakt als ze open grenzen voor immigratie ter discussie stellen. Aan de universiteit wordt de kuddementaliteit gewaardeerd, de '*stay in your lane*'-mentaliteit is dominant. Het is niet de bedoeling buiten je vakgebied te opereren, je

zou eens verkeerde ideeën kunnen oplopen.

Deze kuddementaliteit wordt een methodologische fixatie, geef een jongen een hamer en alles wordt het waard om op te slaan. Datzelfde gebeurt met onderzoekers die vasthouden aan een bepaalde dataset of aan eerder opgedane kennis. Als je een klimaatactivist bent dan zijn alle calamiteiten terug te brengen tot klimaatverandering. Als je een radicaal feministe bent is alles terug te brengen tot giftige masculiniteit. Als je lid bent van de Democraten, dan is alle ellende te wijten aan Trump.

Geen goed woord over voor Charles Murray

Saad trad onlangs op in een podcast van de neuro-wetenschapper Sam Harris en kreeg de vraag voorgelegd of hij een onderzoeksvraag uit de weg zou gaan als die gevoelig ligt. Zijn antwoord is 'nee', er is niets '*off limits*'. Ras, gender en sekse kunnen onderwerp van onderzoek zijn, zolang het maar integer gebeurt.

Dat juist dit onderwerp vermeden wordt, of op voorhand al afgeserveerd, ondervond Charles Murray met zijn laatste boek *Human Diversity* over ras, sekse en intelligentie. De recensent van de *New York Times* die het boek kennelijk doorgebladerd had, had er geen goed woord voor over. Maar de 'recensie' ging vooral over een eerder boek van Murray van vijftien jaar geleden.

De universiteit als madrassa

In 2005 verloor Lawrence Summers zijn baan als president van Harvard omdat hij geopperd had dat sekseverschillen mogelijkwijze ten grondslag liggen aan het feit dat vrouwen minder vertegenwoordigd zijn in technische vakken. Dat was geheel buiten de orde, hij werd gedwongen af te treden.

Later vroegen de studenten aan zijn Harvard-collega Steven Pinker die hem had verdedigd of Summers' opmerkingen binnen het academisch discours bleven. Pinker antwoordde terecht dat de universiteit geen madrassa was.

Onbeschermd seks

Sir Tim Hunt overkwam hetzelfde, hij grapte op een conferentie in Seoul in 2015

over vrouwen in het lab. Hij raakte zijn baan kwijt bij het University College London en moest terugtreden van de European Research Council.

Lazar Greenfield, een chirurg haalde onderzoek aan dat laat zien dat vrouwen die onbeschermd seks hadden minder depressies hadden. Hij kon uit *Surgery News* vertrekken en zich terugtrekken als president van het American College of Surgeons.

Controversiële ideeën

Een nieuw wetenschappelijk tijdschrift *The Journal of Controversial Ideas* heeft inmiddels aangekondigd dat auteurs ook onder pseudoniem kunnen publiceren. Je loopt kans je baan te verliezen met de 'verkeerde ideeën', de universiteit wordt steeds meer een madrassa. Iedereen is bang voor zijn carrière, de Amerikaanse *tenure* is altijd een mogelijkheid om een carrière stil te zetten.

Tussen 2000 en 2014 documenteerde de Foundation for Individual Rights in Education (FIRE) zo'n 192 gevallen waarin de spreker afgezegd werd door actievoerders. Afgezegd voor een lezing werden Charles Murray, Camille Paglia, die je toch echt niet van 'verkeerde ideeën' kunt beschuldigen, en Nobelprijswinnaar James Watson.

Intellectuele steriliteit

Er is een cultuur van permanente staat van belediging ontstaan. Een hiërarchie in slachtofferschap. Een neurotische cultuur van *safe spaces* en *echo chambers*. De neuropsychiater Steve Stankevicius heeft gewaarschuwd voor het laten opgroeien van kinderen in allergeen-arme ruimtes. Ze krijgen veelal ademhalingsproblemen omdat ons lichaam blootgesteld *moet* worden aan allergenen om ons immuunsysteem te activeren.

Dit lijkt op de intellectueel steriele omgeving van de Amerikaanse universiteiten. De Nederlandse universiteit volgt in hun voetsporen. De Universiteit van Amsterdam maakt gebruik van de CBS *Barometer Culturele Diversiteit* om haar personeelsbestand door te kunnen lichten op etnische diversiteit.

Elizabeth Warren, de Amerikaanse Democratische presidentskandidate heeft de Native American culture tot haar eigen domein gemaakt door een verzonnen

verhaal over haar voorouders. Helaas voor haar heeft ze slechts 1/64ste tot 1/1024ste Native American bloed. Maar ze heeft decennialang voordeel gehad van dit verzonnen verhaal.

Islam

Saads kritiek op de westerse tolerantie voor de islam heeft deels te maken met zijn achtergrond. 'Ik heb twee grote oorlogen meegemaakt', schrijft hij, 'de Burgeroorlog in Libanon en de oorlog tegen het gezonde verstand, de wetenschap en de logica die het Westen in zijn greep houdt, met name aan de Noord-Amerikaanse universiteiten.

De Libanese oorlog leerde me al vroeg de ellende van de tribale samenleving en het religieuze dogma. Ik ben geboren in Beiroet in 1964 binnen een steeds kleiner wordende groep Libanese Joden. Wat ik al vroeg meekreeg was dat ieder probleem in het Midden-Oosten kennelijk te danken was aan de Joden. We moesten vluchten en op die bewuste dag kwam een groep PLO-leden ons naar het vliegveld begeleiden.'

Overall werd geschoten door de verschillende militieën, maar de Saads kwamen heelhuids op het vliegveld aan. Ze vluchtten naar Montreal, Canada. Waar hij inmiddels hoogleraar is, en het voorbeeld van een publieke intellectueel op Twitter met een eigen YouTube kanaal.

Culturele zelfkastijding

Voor Saad is Trudeaus *Diversity is our solution* geen oplossing. Integendeel. Dit is het type oplossing dat het Westen uiteindelijk zal vernietigen. De culturele en religieuze waarden die de immigranten meenemen naar het Westen dragen niets bij aan de westerse cultuur en maatschappij. Niet alle culturen zijn gelijk. We moeten nooit onze moderne maatschappij in de waagschaal zetten voor een soort vrome oefening in culturele zelfkastijding, zo schrijft hij.

Saads hoofdstuk over islamitisch terrorisme liegt er niet om. De FBI houdt een lijst bij van meest gezochte terroristen. Van de 28 terroristen die daar opstaan, maken er 26 deel uit van islamitische groepen. Hoewel moslims zo'n 25 procent van de wereldbevolking uitmaken, scoren ze 92,9 procent op de FBI-lijst. Het belangrijkste wat hen bindt is de islam. ISIS rekruteerde zijn leden uit tachtig verschillende

landen, het enige wat ze gemeenschappelijk hebben is de islam.

Ik heb data verzameld, zegt Saad, van 86 terreurgroepen in de VS. 81 procent is islamitisch. Canada heeft een lijst van 55 terroristen die voor 80 procent uit islamisten bestaat. Gerekend vanaf 2019 zijn er 35.339 islamitische terreuraanslagen geweest in zeventig landen. Jodenhaat is een goede parameter om vrijheid van godsdienst te meten. Homovervolgving een andere. Beide woekeren voort in islamitische landen. De voorbeelden zijn legio.

Het eeuwige 'ja maar'

Hoewel er inmiddels meer kritische literatuur is – Ruud Koopmans, Carel Brendel, Douglas Murray, Sam Harris, Maajid Nawaz en Colin P Clarke – is Saads boek interessant omdat het het eeuwige 'ja maar' weerlegt. Dat geldt zeker voor zijn kritiek op de islam. Die kan niet gerelativeerd worden omdat hij geen Arabisch zou spreken, niet in het Midden-Oosten is opgegroeid, de Koran niet heeft gelezen. Saad voldoet aan al deze eisen. Hij weet waar hij het over heeft.

Dat geldt ook voor zijn kritiek op de universiteit, de woke-cultuur, het wegduiken van het 'dit gaat niet over mij', het slachtofferschap waarbij je empathie kunt scoren of politieke winst haalt.

Te veel woke in huis

Saad vindt dat je niet eerst Arabisch hoeft te leren om je mening te kunnen geven over de islam, maar dat je je mening *altijd* moet geven, over ieder onderwerp, of dat vriendschappen kost of niet, of dat je familie of partner in de gordijnen jaagt of niet. Zelfs je werkplek kan op de tocht komen te staan.

Gebruik de mogelijkheden die je hebt, dat kan ook Twitter of YouTube zijn. Je moet het hebben van de digitale blogs, de krantenwereld heeft te veel economische belangen, en vaak te veel woke in huis.

Gad Saad, [*The Parasitic Mind*](#), *How infectious ideas are killing common sense*. (Regnery Publishing 2020).

Gad Saad is professor of marketing aan de John Molson School of Business van de Concordia Universiteit in Canada.

Wynia's Week bericht onafhankelijk en onbevangen. Steunt u deze broodnodige, ongebonden berichtgeving? U kunt [HIER](#) donateur worden van Wynia's Week. Hartelijk dank!